

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A.S.R.O.
SKUNDO**

2026 m. birželio 18 Nr. S-2026/129 (7-2026/84)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės (pranešėja), Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo A.s.r.o. (toliau – Pareiškėjas) 2026-04-17 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2026-04-17 sprendimo Nr. 69-25 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjo atstovas direktorius A.A. bei Inspekcijos atstovas B.B. dalyvavo Komisijos 2026-05-12 posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėjas prašo Komisijos: 1) panaikinti Inspekcijos Sprendimą, kuriuo patvirtintas Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2026-03-16 sprendimas Nr. (9.89) 460-762, kuriuo netenkintas Pareiškėjo 2025-12-12 prašymas grąžinti 6 883 Eur pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), 2) pripažinti teisę į 6 883 Eur PVM grąžinimą, 3) įpareigoti Inspekciją grąžinti 6 883 Eur sumą.

Nurodė, kad ginčas kilęs dėl to, ar transporto priemonės importas į Lietuvos teritoriją ir jos išgabenimas į Čekijos Respubliką laikytinas ekonomine veikla Lietuvoje ir prekių tiekimu.

Pareiškėjo teigimu, mokesčių administratorius netinkamai taikė Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 51 straipsnio nuostatas. Pažymėjo, kad pagal Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – Direktyva 2006/112/EB, PVM direktyva), prekių pervežimas gali būti laikomas tiekimu tik vykdant ekonominę veiklą. Šiuo ginčo atveju nebuvo nei pardavimo, nei pirkėjo, nei atlygio.

Pareiškėjas nurodė, jog jis Lietuvoje nevykdė jokios veiklos, neturėjo klientų ar sandorių. Transporto priemonės techninis paruošimas buvo atliktas Pareiškėjo jėgomis, nepasitelkiant trečiųjų asmenų paslaugų. Įsigytos atsarginės dalys buvo naudojamos tik tam, kad transporto priemonė galėtų judėti savo eiga ir būtų išgabenta iš Lietuvos Respublikos. Pareiškėjo vertinimu, šie veiksmai nelaikytini ekonomine veikla.

Pareiškėjo teigimu, Inspekcijos pozicija sukuria dirbtinę apmokestinimo situaciją ir pažeidžia PVM neutralumo principą. Pagal Europos Sąjungos praktiką PVM negali tapti galutine našta apmokestinamajam asmeniui.

Inspekcija skundžiamu Sprendimu patvirtino Vilniaus AVMI 2026-03-16 sprendimą Nr. (9.89) 460-762, kuriuo netenkintas Pareiškėjo 2025-12-12 prašymas grąžinti 6 883 Eur PVM.

Nurodė, kad Pareiškėjas pateikė prašymą Nr. CZ1635785816 grąžinti 6 883 Eur PVM. Nagrinėjant prašymą, Pareiškėjui buvo išsiųstas 2026-01-22 raštas Nr. (9.89) 46-MPD-77 pateikti paaiškinimą, koku tikslu importavo prekę į Lietuvos teritoriją, kaip ji susijusi su jo vykdoma veikla Čekijos Respublikoje, ir dokumentų, iš kurių būtų galima nustatyti, ar importuota prekė buvo išgabenta iš Lietuvos teritorijos ar perparduota kitoms įmonėms, kopijas. Pareiškėjas pateikė prašytus dokumentus.

Vilniaus AVMI, atsižvelgdama į tai, jog prekių importas Lietuvoje yra Lietuvos importo PVM objektas pagal PVMĮ 3 straipsnio 3 dalį, o prekių pervežimas iš Lietuvos į Čekiją pagal PVMĮ 5¹ straipsnio 1 dalį, yra laikomas prekių pervežimu verslo tikslais (prekių tiekimu už atlygį), padarė išvadą, jog Pareiškėjas vykdė veiklą Lietuvoje, kuri yra PVM objektas Lietuvoje. Todėl, vadovaudamasi PVMĮ 117 straipsnio 1 dalies 2 punktu, nusprendė negrąžinti Pareiškėjui 6 883 Eur PVM.

Inspekcija nurodė, kad nagrinėjamu atveju ginčas vyksta dėl atsisakymo užsienio apmokestinamajam asmeniui grąžinti Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM.

Sprendime cituojamos ginčo santykius reglamentuojančios PVMĮ bei Prašymų grąžinti kitose valstybėse narėse įsikūrusiems apmokestinamiesiems asmenims jų Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM pateikimo ir nagrinėjimo bei PVM grąžinimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos finansų ministro 2002 m. birželio 21 d. įsakymu Nr. 189 „Dėl Prašymų grąžinti užsienio apmokestinamiesiems asmenims jų sumokėtą PVM pateikimo ir nagrinėjimo bei PVM grąžinimo taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės), nuostatos.

Inspekcija nurodė, kad Pareiškėjas įsigijo prekę (automobilį Land Rover Range Rover) iš Copart Inc. (Jungtinės Amerikos Valstijos (toliau – JAV), kurią importavo į Lietuvos teritoriją. Lietuvoje automobilis buvo suremontuotas ir išvežtas į Čekijos Respubliką.

Sprendime nurodė, jog prekių importas Lietuvoje yra Lietuvos importo PVM objektas pagal PVMĮ 3 straipsnio 3 dalį. Taip pat prekių pervežimas iš Lietuvos į Čekijos Respubliką pagal PVMĮ 5¹ straipsnio 1 dalį yra laikomas prekių pervežimu verslo tikslais (prekių tiekimu už atlygį). Atsižvelgiant į išdėstytą, Inspekcija vertino, jog Pareiškėjas vykdė veiklą Lietuvoje, kuri yra PVM objektas Lietuvoje. Todėl Pareiškėjo argumentą, kad prekių gabenimas iš Lietuvos į Čekiją, neperduodant nuosavybės teisės, negali būti laikomas PVM objektu Lietuvoje, laikė nepagrįstu. Konstatavo, jog Pareiškėjas neatitinka PVMĮ 117 straipsnio 1 dalies 2 punkte numatytų reikalavimų ir nėra pagrindo grąžinti prašomą 6 883 Eur PVM sumą.

Pažymėjo, jog Pareiškėjas, norėdamas susigrąžinti sumokėtą PVM Lietuvoje, gali pateikti Pridėtinės vertės mokesčio mokėtoju neįregistruoto asmens mokėtino pridėtinės vertės mokesčio apyskaitą, t. y. formą FR0608, kurios pateikimo tvarką reglamentuoja Inspekcijos viršininko 2016 m. gegužės 26 d. įsakymas Nr. VA-73. Kilus klausimams dėl formos FR0608 pildymo ir pateikimo Pareiškėjas gali kreiptis telefonu +370 5 260 5060.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjo skundas atmestinas, Inspekcijos Sprendimas tvirtintinas.

Mokestinis ginčas nagrinėjamoje byloje kilo dėl PVM negrąžinimo Pareiškėjui, mokesčių administratoriui nusprendus, kad PVM grąžinimas pagal PVMĮ 117 straipsnio 1 dalies 2 punktą yra negalimas, nes tuo laikotarpiu, kuriuo sumokėtą PVM Pareiškėjas prašo grąžinti, jis vykdė veiklą Lietuvos teritorijoje, kuri yra laikoma PVM objektu.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos Sprendimo išvada, kad jis vykdė ekonominę veiklą Lietuvos teritorijoje ir su šios išvados sukeltomis mokestinėmis pasekmėmis.

Pareiškėjas nurodo, kad transporto priemonę importavus į Lietuvos teritoriją, jo įėgomis, nepasitelkiant trečiųjų asmenų paslaugų, buvo atliktas transporto priemonės techninis paruošimas, t. y. įsigytos atsarginės dalys, kurios buvo naudojamos tik tam, kad transporto priemonė galėtų judėti savo eiga ir būtų išgabenta iš Lietuvos Respublikos. Pareiškėjo vertinimu, šie veiksmai nelaikytini ekonomine veikla.

Pareiškėjo vertinimu, Inspekcijos pozicija sukuria dirbtinę apmokestinimo situaciją ir pažeidžia PVM neutralumo principą. Pagal Europos Sąjungos praktiką PVM negali tapti galutine našta apmokestinamajam asmeniui.

Kaip minėta pirmiau, Inspekcija Sprendime konstatavo, jog Pareiškėjas vykdė veiklą, kuri pagal PVMĮ nuostatas yra laikoma PVM objektu Lietuvoje, t. y. iš Copart Inc. (JAV) įsigijo prekę (automobilį Land Rover Range Rover), kurią importavo į Lietuvos teritoriją (PVMĮ 3 straipsnio 3 dalis) bei vėliau šią prekę išvežė iš Lietuvos į Čekijos Respubliką (PVMĮ 5¹ straipsnio 1 dalis). PVMĮ 117 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta, jog susigrąžinti PVM gali tik toks užsienio apmokestinamasis asmuo, kuris nevykdė šalies teritorijoje veiklos, kuri laikoma PVM objektu Lietuvoje pagal PVMĮ nuostatas.

Komisija pažymi, kad, sprendžiant PVM grąžinimo klausimą, byloje nagrinėjamu atveju reikia įvertinti, ar tuo laikotarpiu, už kurį norima susigrąžinti PVM, užsienio apmokestinamasis asmuo atitiko PVMĮ 117 straipsnio 1 dalies 2 punkto sąlygą, pagal kurią užsienio apmokestinamasis asmuo turi teisę pateikti prašymą grąžinti jam Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM tik tuo atveju, jei nevykdė šalies teritorijoje jokios veiklos, kuri pagal šį Įstatymą yra PVM objektas. Šio straipsnio 2 dalyje yra nustatytos išimtys, kurioms esant PVM gali būti grąžinamas ir susidarant PVM objektui Lietuvoje, tačiau byloje nagrinėjamas atvejis nepatenka į šias išimtis.

Pasisakydama dėl Pareiškėjo teiginio, kad jis nevykdė veiklos Lietuvoje, Komisija pastebi, kad veiklos vykdymas PVM požiūriu yra suprantamas plačiau nei verslo sandorių sudarymas, t. y. ne tik kaip prekyba prekėmis ar pan., o kaip veikla, dėl kurios atsiranda PVM objektas, sukeliantis PVM prievolės Lietuvoje (įskaitant prievolę deklaruoti tokį objektą atitinkamoje mokesčio deklaracijoje). Prie tokios veiklos priskirtinas ir prekių pervežimas iš vienos Europos Sąjungos valstybės į kitą savo verslo tikslams, nesant pirkėjo (PVM direktyvos 17 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad pervežimas laikomas prekių tiekimu už atlygį, „jei prekes, sudarančias apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turto dalį, šis asmuo perveža į kitą valstybę narę“).

PVM grąžinimo nuostatos Lietuvoje, kaip ir bet kurioje Europos Sąjungos valstybėje narėje, yra nustatytos įgyvendinant 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyvą 2008/9/EB, kuri nustato PVM grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles (toliau – PVM grąžinimo direktyva). Pagal šios direktyvos 3 straipsnį PVM grąžinimas šių taisyklių nustatyta tvarka valstybėje narėje neįsisteigusiam verslo asmeniui yra galimas ne tik tais atvejais, kai įmonė neturėjo savo veiklos verslo vietos ar padalinio, bet ir tais atvejais, kai įmonė netiekė prekių, *kurios būtų laikomos tiekiamomis* PVM grąžinančioje valstybėje narėje.

Atsižvelgiant į aptartas nuostatas, sprendžiant klausimą, ar atsiranda teisė į PVM grąžinimą, svarbu nustatyti, ar tuo laikotarpiu, už kurį norima susigrąžinti PVM, užsienio asmuo netiekė prekių, kurios laikomos tiekiamomis PVM grąžinančioje valstybėje narėje, t. y. kurių tiekimo vieta susidarė Lietuvoje.

Inspekcijos nustatytos aplinkybės atskleidžia, kad Pareiškėjas, perveždamas importuotą prekę iš Lietuvos į Čekijos Respubliką, vykdė PVM prekių tiekimą už „menamą“ atlygį. Prekių tiekimo vietą dėl tokio pervežimo būtent Lietuvoje parodo prekių importo, po kurio ir įvyksta prekės pervežimas (išgabenimas), vieta Lietuvoje (pagal PVMĮ 12 straipsnio

1 dalį „prekių tiekimas, kai prekes tiekia importuotojas, ir bet koks tolesnis tiekimas laikomas įvykusi šalies teritorijoje, jeigu prekės buvo importuotos Lietuvos Respublikoje“).

Atsižvelgdama į aptartas nuostatas, Komisija pritaria Inspekcijos padarytai išvadai, kad Pareiškėjas, perveždamas (išgabendamas) importuotą prekę į Čekijos Respubliką, vykde veiklą šalies teritorijoje, kuri pagal PVMĮ 3 straipsnio 1 dalį yra PVM objektas Lietuvoje.

Apibendrinant tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad Inspekcija pagrįstai nusprendė negrąžinti PVM Pareiškėjo pasirinktu būdu pagal PVMĮ XIII skyriuje nustatytą specialią PVM grąžinimo tvarką užsienio apmokestinamiesiems asmenims.

Komisija papildomai informuoja, ką iš dalies nurodė ir mokesčių administratorius, kad pagal PVMĮ nuostatas užsienio įmonių Lietuvoje sumokėtas PVM gali būti grąžinamas ne tik pagal PVMĮ XIII skyriuje (116–119 straipsniai) nustatytą tvarką (skirtą veiklos nevykdantiems užsienio asmenims), bet ir kitu būdu – per PVM atskaitą, t. y. PVMĮ 91 straipsnyje nustatyta tvarka. Šiuo būdu Lietuvoje sumokėtas PVM gali būti grąžinamas asmenims nustatyta tvarka deklaravus atskaitomą importo / pirkimo PVM ir po to pateikus prašymą grąžinti PVM. Tuo atveju, jei asmuo nėra įsiregistravęs PVM mokėtoju Lietuvoje, atskaitomas PVM gali būti deklaruojamas pateikiant neįregistruoto PVM mokėtoju asmens mokėtino PVM apyskaitą FR0608. Po to mokesčių administratoriui turi būti pateikiamas Prašymas grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį nusižengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas FR0781. Detalesnę informaciją galima gauti, paskambinus į Inspekcijos skambučių centrą tel. +370 5 260 5060.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-04-17 sprendimą Nr. 69-25.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė